UN Universal Declaration of Human Rights

December 10, 1948

UNITED NATIONS HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS

Universal Declaration of Human Rights

Adopted and proclaimed by General Assembly resolution 217 A (III) of 10 December 1948

PREAMBLE

Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world.

Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration of the common people,

Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law,

Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations.

Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in co-operation with the United Nations, the promotion of universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms,

Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge,

Now, Therefore THE GENERAL ASSEMBLY proclaims THIS UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

Article 1.

All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Article 2.

Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status. Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional or international status of the country or territory to which a person belongs, whether it be independent, trust, non-self-governing or under any other limitation of sovereignty.

Article 3.

Everyone has the right to life, liberty and security of person.

Article 4.

No one shall be held in slavery or servitude; slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.

Article 5.

No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 6.

Everyone has the right to recognition everywhere as a person before the law.

Article 7.

All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.

Article 8.

Everyone has the right to an effective remedy by the competent national tribunals for acts violating the fundamental rights granted him by the constitution or by law.

Article 9.

No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.

Article 10.

Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.

Article 11.

- (1) Everyone charged with a penal offence has the right to be presumed innocent until proved guilty according to law in a public trial at which he has had all the guarantees necessary for his defence.
- (2) No one shall be held guilty of any penal offence on account of any act or omission which did not constitute a penal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the penal offence was committed.

Article 12.

No one shall be subjected to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honour and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

Article 13.

- (1) Everyone has the right to freedom of movement and residence within the borders of each state.
- (2) Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.

Article 14.

- (1) Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution.
- (2) This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non-political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 15.

- (1) Everyone has the right to a nationality.
- (2) No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality.

Article 16.

- (1) Men and women of full age, without any limitation due to race, nationality or religion, have the right to marry and to found a family. They are entitled to equal rights as to marriage, during marriage and at its dissolution.
- (2) Marriage shall be entered into only with the free and full consent of the intending spouses.
- (3) The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State.

Article 17.

- (1) Everyone has the right to own property alone as well as in association with others.
- (2) No one shall be arbitrarily deprived of his property.

Article 18.

Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in teaching, practice, worship and observance.

Article 19.

Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

Article 20.

- (1) Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.
- (2) No one may be compelled to belong to an association.

Article 21.

- (1) Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.
- (2) Everyone has the right of equal access to public service in his country.
- (3) The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.

Article 22.

Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international co-operation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic, social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.

Article 23.

- (1) Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.
- (2) Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.
- (3) Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.

(4) Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

Article 24.

Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Article 25.

- (1) Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control.
- (2) Motherhood and childhood are entitled to special care and assistance. All children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.

Article 26.

- (1) Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.
- (2) Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.
- (3) Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.

Article 27.

- (1) Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advancement and its benefits.
- (2) Everyone has the right to the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

Article 28.

Everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in this Declaration can be fully realized.

Article 29.

(1) Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible.

- (2) In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject only to such limitations as are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare in a democratic society.
- (3) These rights and freedoms may in no case be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 30.

Nothing in this Declaration may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein.

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ՀԱՄԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՀՌՉԱԿԱԳԻՐ

Ընդունված և հռչակված Գլխավոր ասամբլեայի

1948 թ. դեկտեմբերի 10–ի 217 A (III) բանաձևով

ՆԱԽԱԲԱՆ

Քանզի մարդկային ընտանիքի բոլոր անդամերին ներհատուկ արժանա պատվության և հավասար ու անօտարելի իրավունքների ձանաչումն աշխարհում ազատության, արդարության և խաղաղության հիմքն է,

քանզի մարդու իրավունքների անտեսումն ու դրանց նկատմամբ արհա մարհանքը հանգեցրել են մարդկության խիղձը վրդովող բարբարոսա կան գործողությունների, և որպես մարդկության վեհ նպատակ հռչակված է այնպիսի աշխարհի ստեղծումը, ուր մարդիկ կվայելեն խոսքի և համոզմունքի ազատություն և զերծ կլինեն վածից ու կարիքից,

քանզի, որպեսզի մարդը հարկադրված չլինի դիմելու ապստամբության ընդդեմ բռնակալության ու Ճնշման՝ որպես վերջնական միջոցի, կարևոր է իրավական պետության կողմից մարդու իրավունքների պաշտպանու թյունը,

քանզի կարևոր է ազգերի միջև բարեկամական հարաբերությունների զարգացման խթանումը,

քանզի Միավորված ազգերի կազմակերպության ժողովուրդները Կանո նադրության մեջ վերահաստատել են իրենց հավատը մարդու հիմարար իրավունքների, անհատի արժանապատվության ու արժեքի և տղամար դու ու կնոջ իրավահավասարության նկատմամբ և վձռել են քաջալերել սոցիալական առաջընթացն ու կենսամակարդակի բարելավումն առավել ազատության պայմաններում,

քանզի անդամ պետությունները պարտավորվել են, Միավորված ազգերի կազմակերպության հետ համագործակցելով, հասնել մարդու իրավունք ների և հիմարար ազատությունների նկատմամբ համընդհանուր հար գանքի ու դրանց պահպանման քաջալերմանը,

քանզի այդ իրավունքների ու ազատությունների ընդհանուր ըմբռնումը վիթխարի նշանակություն ունի այս պարտավորության լիակատար իրա կանացման համար,

ուստի այժմ

Գլխավոր ասամբլեան հռչակում է Մարդու իրավունքների համընդհանուր հռչակագիրը՝ որպես բոլոր ժողովուրդների ու ազգերի կողմից նվաձվելիք ընդհանուր մի չափանիշ, որպեսզի յուրաքանչյուր անհատ և հասարա կության ամեն մի մարմին, մշտապես մտապահելով սույն Հռչակագիրը, ձգտի ուսման ու կրթության միջոցով քաջալերել հարգանքն այս իրա վունքների ու ազատությունների նկատմամբ և ազգային ու միջազգային առաջադիմական միջոցառումերով ապահովել դրանց համընդհանուր և արդյունավետ ձանաչումն ու պահպանումը թե անդամ պետությունների ժողովուրդների և թե դրանց իրավազորության ներքո գտնվող տարածքների ժողովուրդների կողմից։

Հոդված 1

Բոլոր մարդիկ ծնվում են ազատ ու հավասար՝ իրենց արժանապատ վությամբ և իրավունքներով։ Նրանք օժտված են բանականությամբ և խղձով և պարտավոր են միմյանց վերաբերվել եղբայրության ոգով։

Հոդված 2

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի սույն Հռչակագրում ամրագրված բոլոր իրա վունքներն ու ազատությունները՝ առանց որևէ տարբերակման, այն պիսի հիմքերով, ինչպիսին են ռասան, մաշկի գույնը, սեռը, լեզուն, կրոնը, քաղաքական կամ այլ համոզմունքը, ազգային կամ սոցիալա կան ծագումը, գույքային դրությունը, ծնունդը կամ այլ կարգավիձակ։
- 2. Ավելին, չպետք է կատարվի որևէ տարբերակում՝ ելնելով այն երկրի կամ տարածքի քաղաքական, իրավական կամ միջազգային կարգա վիճակից, որին պատկանում է անձը, լինի այն անկախ, խնամարկյալ, ոչ ինքնավար կամ ինքնիշխանության որևէ այլ սահմանափակումով։

Հոդված 3

Յուրաքանչյուր ոք ունի կյանքի, ազատության և անձի անձեռնմխելի ության իրավունք:

Հոդված 4

Ոչ ոք չպետք է պահվի ստրկության կամ կախյալ վիճակում. ստրկությունը և ստրկավաճառությունը, իրենց բոլոր դրսևորումներով, արգելվում են։

Ոչ ոք չպետք է ենթարկվի խոշտանգման կամ դաժան, անմարդկային նվաստացնող վերաբերմունքի կամ պատժի։

Հոդված 6

Յուրաքանչյուր ոք ամենուր իրավունք ունի ձանաչվելու որպես իրավասուբյեկտ։

Հոդված 7

Բոլորը հավասար են օրենքի առջև և, առանց որևէ խտրականության, ունեն օրենքով հավասար պաշտպանվածության իրավունք։ Բոլորն ունեն սույն Հռչակագիրը խախտող ցանկացած խտրականությունից և նման խտրականության ցանկացած հրահրումից հավասար պաշտ պանության իրավունք։

Հոդված 8

Յուրաքանչյուր ոք, սահմանադրությամբ կամ օրենքով իրեն վերա պահված հիմնարար խախտման դեպքում, ունի ներպետական իրա վասու ատյանների կողմից արդյունավետ պաշտպանության իրա վունք։

Հոդված 9

Ոչ ոք չպետք է ենթարկվի կամայական ձերբակալման, կալանքի կամ արտաքսման։

Հոդված 10

Յուրաքանչյուր ոք, իր իրավունքների և պարտականությունների սահմանման և իրեն ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադ րանքի դեպքում, ունի լիակատար հավասարության պայմաններում անկախ և անկողմնակալ դատարանի կողմից արդարացի ու հրապա րակային դատաքննության իրավունք։

Հոդված 11

- 1. Քրեական հանցագործության համար մեղադրվող յուրաքանչյուր ոք իրավունք ունի համարվելու անմեղ, քանի դեռ նրա մեղավորությունն ապացուցված չէ ըստ օրենքի, հրապարակային դատաքննությամբ, որի ժամանակ նա ունեցել է իր պաշտպանության համար անհրա ժեշտ բոլոր երաշխիքները։
- 2. Ոչ ոք չպետք է մեղավոր ձանաչվի որևէ քրեական հանցագործության համար՝ կապված ցանկացած գործողության կամ անգործության հետ, որը կատարման պահին գործող ներպետական կամ միջազգա յին իրավունքի համաձայն, քրեական հանցագործություն չի համար վել։ Չի կարող նաև կիրառվել ավելի ծանր պատիժ, քան այն, որը կիրառելի է եղել քրեական հանցագործության կատարման պահին։

Ոչ ոք չպետք է ենթարկվի իր անձնական կյանքի, ընտանիքի, բնա կարանի կամ նամակագրության նկատմամբ կամայական միջամտու թյան, ինչպես նաև՝ որևէ ոտնձգության իր պատվի ու հեղինակության նկատմամբ։ Յուրաքանչյուր ոք ունի նման միջամտությունից կամ ոտձգությունից օրենքով պաշտպանվելու իրավունք։

Հոդված 13

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի տվյալ պետության սահմաններում ազատ տեղաշարժվելու և բնակավայր ընտրելու իրավունք։
- 2. Յուրաքանչյուր ոք ունի ցանկացած, այդ թվում՝ սեփական երկրից մեկնելու և իր երկիրը վերադառնալու իրավունք։

Հոդված 14

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի հետապնդումից այլ երկրներում ապաստան հայցելու և դրանից օգտվելու իրավունք։
- 2. Այս իրավունքը չի կարող վկայակոչվել ոչ քաղաքական հանցագոր ծությունների կամ Միավորված ազգերի կազմակերպության նպա տակներին ու սկզբունքներին հակասող արարքների կապակցու թյամբ հետապնդման դեպքում։

Հոդված 15

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի քաղաքացիության իրավունք։
- 2. Ոչ ոք չպետք է կամայականորեն զրկվի իր քաղաքացիությունից կամ իր քաղաքացիությունը փոխելու իրավունքից։

Հոդված 16

- 1. Չափահաս տղամարդիկ ու կանայք, առանց ռասայական, ազգային կամ կրոնական որևէ սահմանափակման, իրավունք ունեն ամուս նանալ և ընտանիք կազմել։ Նրանք հավասար իրավունքներ ունեն ամուսնանալիս, ամուսնության ընթացքում և ամուսնալուծվելիս։
- 1. Ամուսնությունը կարող է կայանալ միայն ամուսնացողների ազատ ու լիակատար համաձայնության դեպքում։
- 2. Ընտանիքը հասարակության բնականոն ու հիմնարար խմբային մի ավորն է և ունի հասարակության ու պետության կողմից պաշտպա նության իրավունք։

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի ինչպես միանձնյա, այնպես էլ ուրիշների հետ համատեղ սեփականություն ունենալու իրավունք։
- 2. Ոչ ոք չպետք է կամայականորեն զրկվի իր սեփականությունից։

Հոդված 18

Յուրաքանչյուր ոք ունի մտքի, խղձի ու կրոնի ազատության իրա վունք. այս իրավունքը ներառում է իր կրոնը կամ համոզմունքը փո խելու ազատություն և միանձնյա կամ այլոց հետ համատեղ և հրա պարակավ կամ մասնավոր կարգով իր կրոնը կամ համոզմունքը քարոզեյու, արարողությունների, պաշտամունքի և ծեսերի միջոցով արտահայտելու ազատություն։

Հոդված 19

Յուրաքանչյուր ոք ունի կարծիքի և դրանք արտահայտելու ազատու թյուն. այս իրավունքը ներառում է կարծիքներն առանց միջամտու թյան ունենալու, անկախ պետական սահմաններից տեղեկատվու թյուն ու գաղափարներ փնտրելու, լրատվության ցանկացած միջոցով ստանալու և տարածելու ազատությունը։

Հոդված 20

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի խաղաղ հավաքների ու միավորումներ կազ մելու իրավունք։
- 2. Ոչ ոքի չի կարելի հարկադրել անդամակցելու որևէ միավորման։

Հոդված 21

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի անմիջականորեն կամ ազատերոն ընտրված ներկայացուցիչների միջոցով իր երկրի կառավարմանը մասնակցելու իրավունք։
- 2. Յուրաքնչյուր ոք ունի եր երկրում պետական ծառայության մտնելու հավասար հնարավորության իրավունք։
- 3. Ժողովրդի կամքը պետք է լինի կառավարության իշխանության հիմքը. այն պետք է արտահայտվի պարբերական և իրական ընտրություններում, որոնք պետք է ացկացվեն համընդհանուր և հավասար ընտրական իրավունքի հիման վրա, գաղտնի քվեարկու թյան ազատությունն ապահովող այլ հավասարարժեք ընթացա կարգերի միջոցով։

Հոդված 22

Յուրաքանչյուր ոք, որպես հասարակության անդամ, ունի սոցիա լական ապահովության իրավունք և, ազգային ջանքերի ու միջազ գային համագործակցության միջոցով, ինչպես նաև՝ յուրաքանչյուր պետության կազմակերպմանն ու ռեսուրսներին համապատասխան օգտվում է իր արժանապատվության և իր անձի ազատ զարգացման համար անհրաժեշտ տնտեսական, սոցիալական ու մշակութային իրավունքներից։

Հոդված 23

1. Յուրաքանչյուր ոք ունի աշխատանքի ազատ ընտրության, արդար ու նպաստավոր աշխատանքային պայմանների ու գործազրկությունից պաշտպանվածության իրավունք։

- 2. Յուրաքանչյուր ոք ունի հավասար աշխատանքի դիմաց հավասար վարձատրության իրավունք առանց որևէ խտրականության։
- 3. Յուրաքանչյուր աշխատող ունի իր և իր ընտանիքի համար մարդկա յին արժանապատվությանը հարիր գոյություն ապահովող արդար ու նպաստավոր վարձատրության և, անհրաժեշտության դեպքում, այն սոցիալական ապահովության այլ միջոցներով լրացնելու իրավունք։
- 4. Յուրաքանչյուր ոք ունի արհետակցակամ միություններ ստեղծելու և դրանց անդամակցեյու իրավունք՝ հանուն իր շահերի պաշտպա նության։

Հոդված 24

Յուրաքանչյուր ոք ունի հանգստի ու ժամանցի, այդ թվում՝ աշխա տանքային ժամերի ողջամիտ սահմանափակման և վձարովի պար բերական արձակուրդների իրավունք։

Հոդված 25

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի իր և իր ընտանիքի առողջության ու բարե կեցության համար բավարար կենսամակարդակի, այդ թվում՝ սննդի, հագուստի, բնակարանի և առողջապահության ու սոցիալական ան հրաժեշտ ծառայությունների իրավունք, ինչպես նաև ապահովության իրավունք՝ գործազրկության, հիվանդության, հաշմանդամության, այրիանալու, ծերության կամ իր կամքից անկախ հանգամանքներում գոյության այլ միջոցներից զրկվելու դեպքում։
- 2. Մայրությունն ու մանկությունը հատուկ հոգածության և օժանդա կության իրավունք ունեն։ Ամուսնության մեջ կամ դրանից դուրս ծնված բոլոր երեխաներն օգտվում են սոցիալական միևնույն պաշտ պանությունից։

Հոդված 26

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի կրթության իրավունք։ Կրթությունը, առնվազն տարրական և հանրակրթական փուլերում, անվձար է։ Տարրական կրթությունը պարտադիր է։ Տեխնիկական և մասնագիտական կրթու թյունը պետք է լինի հանրամատչելի, իսկ բարձրագույն կրթությունը՝ ընդունակություններին համապատասխան հավասարապես մատչելի բոլորի համար։
- 2. Կրթությունը պետք է նպատակաուղղված լինի անձի լիարժեք զար գացմանը և մարդու իրավունքների ու հիմնարար ազատությունների նկատմամբ հարգանքի ամրապնդմանը։ Այն պետք է նպաստի բոլոր ազգերի, ռասայական կամ կրոնական խմբերի միջև փոխըմբռնմանը, հանդուժողականությանն ու բարեկամությանը, էլ ավելի նպաստի Միավորված ազգերի կազմակերպության խաղաղապահ գործունե ությանը։ 3. Ծնողներն ունեն իրենց երեխաների համար կրթության տեսակն ընտ րելու առաջնային իրավունք։

- 1. Յուրաքանչյուր ոք ունի հասարակության մշակութային կյանքին ազատորեն մասնակցելու, արվեստներից օգտվելու և գիտական առաջընթացից և դրա բարիքներից օգտվելու իրավունք։
- 2. Յուրաքանչյուր ոք ունի իր հեղինակած ցանկացած գիտական, գրա կան կամ գեղարվեստական ստեղծագործությունից գոյացող բարո յական և նյութական շահերի պաշտպանության իրավունք։

Հոդված 28

Յուրաքանչյուր ոք ունի սոցիալական և միջազգային այպիսի կար գի իրավունք, որում լիովին իրագործելի են սույն Հռչակագրում շա րադրված իրավունքներն ու ազատությունները:

Հոդված 29

- 1. Յուրաքանչյուր ոք պարտականություններ ունի այն համայնքի առջև, ուր և միայն հնարավոր է նրա անձի ազատ ու լիարժեք զարգացումը։
- 2. Իր իրավունքներն ու ազատությունները իրականացնելիս յուրաքանչ յուր ոք ենթակա է միմիայն այնպիսի սահմանափակումների, որոնք սահմանված են օրենքով՝ բացառապես ուրիշների իրավունքների և ազատությունների պատշաձ ձանաչումն ու հարգանքը երաշխավորելու և ժողովրդավարական հասարակությունում բարոյականության, հասարակական կորգի և ընդհանուր բարեկեցության արդարացի պահանջներն ապահովելու նպատակով։
- 3. Այս իրավունքների և ազատությունների իրականացումը ոչ մի դեպ քում չպետք է հակասի Միավորված ազգերի կազմակերպության նպատակներին ու սկզբունքներին։

Հոդված 30

Սույն Հռչակագրում ոչինչ չի կարող մեկնաբանվել որպես որևէ պետու թյան մարդկանց խմբի կամ առանձին անհատների ընձեռված իրա վունք՝ զբաղվելու այնպիսի գործունեությամբ կամ կատարելու այն պիսի արարք, որոնք նպատակաուղղված լինեն սույն Հռչակագրում շարադրված իրավունքների և ազատությունների ոչնչացմանը։